

[Jeppesen (Drusebjerg).] bestemmelser. Jeg tror, at disse to Bestemmelser, der her er stillet op i Lovsform, vil bidrage til en Afslutning af Afløsningen; jeg tror, at Lensbesidderne vil forstaa, at dette er en sidste Henvendelse, en Understregning fra det øvrige Samfunds Side af, at nu er Tiden indé til en endelig Afslutning af Afløsningen. Dermed vil da ogsaa den Lovgivning, der blev indledet for 10 Aar siden, naa sin Afslutning, eller i hvert Fald, dens Resultat kan gøres op. Og Resultatet, Frukten af denne Lovgivning, det er de mange Tusinde Hjem, der netop i Kraft af denne Lovgivning har rejst sig rundt omkring paa Danmarks Jord, og jeg tror, at de Partier, ogsaa de Medlemmer af dette høje Ting, som var med til at vedtage Loven af 4. Oktober 1919, vil glæde sig over, at Afslutningen kommer paa denne Udstykning, der har været af saa stor Betydning for det danske Samfund, for den danske Landbondom.

Jeg skal med disse Ord anbefale det stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

**Døcker:** Grundlaget for det foreliggende Ændringsforslag er jo et Forslag, der i sin Tid blev forelagt af den afdøde Formand for mit Parti, men som nu er meget væsentligt omskrevet. Meningen med dette Forslag var oprindeligt at give de Lensbesiddere, der er tilbage, en almindelig Ret til, at Værdiansættelsen skulde foregaa paa Grundlag af den sidst foretagne Vurdering. Det blev allerede ved Lovforslagets Forelæggelse fremhævet af den afdøde Formand for mit Parti, hvilken overordentlig stor Forskel der paa Grund af Tiderne er kommet mellem de Værdier, hvortil Ejendommene nu er blevet reduceret, og saa de Værdier, som var Grundlag for Vurderingerne i 1920. Trods den fuldstændige Omskrivning af Lovforslaget skal jeg dog anbefale at stemme for den foreslaaede Ændring, idet den muligvis i nogen Grad kan bidrage til at mildne Trykket af de Afgifter, der har vist sig at være saa overordentlig katastrofale, kan man godt sige, for de Besiddere, som endnu ikke har afløst. Skønt det er med nogen Resignation — jeg kunde altsaa have ønsket noget mere —, skal jeg da tillade mig at anbefale det foreliggende Ændringsforslag til Tingets Velvillie.

**Justitsministeren (Rytter):** Jeg havde haabet, at man fra alle Partiers Side var blevet enig ud fra den Betragtning, at det næsten er umuligt at administrere den i

Øjeblikket gældende Lov, hvis man ikke paa en eller anden Maade giver en Dispensationsret. Det er altsaa det, der her er foreslaaet. Der er absolut ingen indenvor mit Parti, som er begejstret for en Lovgivning med Dispensationer; vi søger at undgaa noget saadant, men undertiden er det nødvendigt.

Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Kr. Johansen) omtalte en Ændring, som han eventuelt kunde have tiltraadt. Jeg blev ikke ganske klar over det ærede Medlems Udtalelser, thi det forekommer mig, at den Ordning, han skitserede som noget, han mulig kunde have tiltraadt, netop er den, der her er foreslaaet. Det er jo netop foreslaaet her, at hvis man ikke er færdig med Afløsningen inden 1930, træder Straffebestemmelsen i den gældende Lov i Kraft.

**Kr. Johansen:** Den højtærede Minister havde faaet den Opfattelse af mine Udtalelser, at det, jeg kunde have tænkt mig at give Tilslutning, egentlig er det samme som det, Ændringsforslaget indeholder. Jeg maa have udtalt mig meget uklart, naar den højtærede Minister har faaet den Opfattelse. Jeg ønskede at give Udtryk for, at jeg naturligvis kunde tænke mig at gaa med til en Bestemmelse om, at hvis Afløsningen ikke var tilendebragt indenfor en bestemt Frist, f. Eks. den her foreslaaede, saa skulde Straffebestemmelsen, eller hvad man vil kalde den, bringes i Anvendelse. Men at begrænse sig til dette alene er jo meget forskelligt fra at sige, at nu forandrer vi helt Lovens Karakter, ændrer den, saa at den kommer til at gaa ud paa at give Ministeren Ret til at dispensere fra Lovens Bestemmelser og derved give den halve Snes Lensbesiddere, hvis Ejendomme endnu ikke er afløst, store Indrømmelser, naar de blot vil være artige og gaa ind paa hurtigst muligt at faa Forholdene ordnet, idet Straffebestemmelsen, hvis de ikke gør det, bringes i Anvendelse. Der er meget stor Forskel paa at begrænse sig til dette sidste og at tilbyde de store Indrømmelser, Flertallet her ønsker at tilbyde.

Den højtærede Minister antydede ogsaa, at selv om en Bestemmelse som den her foreslaaede i og for sig er kedelig, er det nødvendigt at træffe den, fordi man er kørt fast. Jeg har ogsaa den Opfattelse, at Maskineriet i Øjeblikket knirker lidt. Det gaar ikke rigtig godt, og Ministeren kan sikkert have Ret i, at vi er kørt fast. Det, at man er kommet dertil,